

Jokūbas pastato akmeninį stulpą

Pagrindinės eilutės: "Jokūbas paėmė akmenį, kurį buvo pasidėjęs po galva, pastatė jį kaip stulpą ir užpylė ant jo aliejaus. Tą vietą jis pavadino Beteliu" (Pr 28,18.19).

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Pradžios 28:10-22***

Šiandienos pagrindinės eilutės rodo teigiamą išeitį iš baisios situacijos. Jokūbas pabėgo nuo savo brolio Ezavo. Mums pasakojama, kad Ezavas, sužinojęs, jog jo brolis pasiėmė Izaoko palaiminimą, ėmė žudyti. Jis garsiai išsakė savo vidinės keršto mintis. Kai kurie Izaoko namiškiai tai išgirdo ir pranešė. Rebeka, dabar žinodama situaciją, patarė Jokūbui eiti pas jos brolių Labaną į PaddanAramą ir ten galbūt susirasti žmoną.

Rebeka norėjo, kad Viešpaties valia būtų vykdoma Jokūbo labui. Sužinojusi apie Izaoko ketinimą palaiminti Ezavą, ji pradėjo tokį pokalbį su Jokūbu: "Dabar, mano sūnau, paklausyk manęs. Daryk

tiksliai taip, kaip tau sakau. Eik prie bandų ir atvesk man du puikius ožiukus. Iš jų paruošiu tavo tėvo mėgstamą patiekalą. Tuomet nunešk maistą savo tėvui, kad jis galėtų jį suvalgyti ir palaiminti tave prieš mirtį". Pradžios 27:8-10

Jokūbas atsakė motinai: "Mano brolis Ezavas yra plaukuotas, o mano oda lygi. Kas bus, jei tėvas mane palies? Jis pamatys, kad bandau jį apgauti, ir tada, užuot palaiminęs, prakeiks mane".

Bet jo motina atsakė: "Tegul prakeikimas krinta ant manęs, mano sūnau! Tiesiog daryk, ką tau sakau. Išei ir atvesk man ožius!" 11-13 eilutės

Tušti žodžiai dažnai duoda blogų vaisių. Rebeka pasakė Jokūbui: "Tebūnie tavo prakeikimas ant manęs, mano sūnau!" Taip ir buvo. Ji daugiau niekada nebepamatys Jokūbo.

Bėgdamas iš Beer Šebos, Jokūbas atvyko į vieną vietą ir, artėjant nakčiai, atsigulė miegoti ir sapnuoti. "Jis atėjo į tam tikrą vietą ir pasiliko ten visą naktį, nes saulė jau buvo nusileidusi. Paėmęs vieną iš tos vietos akmenų, jis pasidėjo jį sau ant galvos ir atsigulė toje vietoje miegoti. Tada jis sapnavo, ir štai ant žemės buvo pastatytos kopėčios, kurių viršūnė

siekė dangų, o jomis kilo ir leidosi Dievo angelai".
Pradžios 28:11,12

Jo sapne Dievas stovėjo virš kopėčių ir tarė: "Aš esu Viešpats, tavo tėvo Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas. Taip pat ir tavo palikuonių bus kaip žemės dulkių; tu išsiskleisi į vakarus ir rytus, į šiaurę ir pietus; tavyje ir tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės. Štai aš esu su jumis ir jus saugosiu". 13-15 eilutės.

Jokūbas, suvokdamas, kad Dievas patvirtina jam duotą didįjį Abraomo pažadą, paėmė akmenį, naudotą pagalvei, ir pastatė jį kaip aukurą. Jis patepė jį aliejumi ir pavadino tą vietą Beteliu, kas reiškia "Dievo namai". Ar mes, krikščionys, turime pateptą akmenį, ant kurio laikosi visos mūsų viltys ir svajonės? Iš tiesų turime. Tai Jėzus Pateptasis, mūsų tikėjimo uola.